

ថ្ងៃដ៏ធុញចប់ របស់ប៉ារ៉ូត

បងប្រុសរបស់ប៉ារ៉ូត តែងតែគ្មានពេលសម្រាប់ប៉ារ៉ូតទេ ។

ដោយ វីរិកា ផេតមន
(ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅក្នុង ស.វ.អ. ។

ប៉ារ៉ូត សម្លឹងមើលទៅពីដាន កាលគាត់ដេកលើត្រែរបស់គាត់ ។ គាត់ធុញចប់
ណាស់ ។ គាត់បានអានសៀវភៅឯកសារសត្វរបស់គាត់ បានលោតលើ
trampoline និងជិះកង់ជិតៗផ្ទះរបស់គាត់រាល់ថ្ងៃ ។ តើគាត់អាចធ្វើអ្វីឡើយនេះ ?

ប៉ារ៉ូត បានក្រោកឡើង ហើយដើរទៅបន្ទប់បងប្រុសរបស់គាត់ ឈ្មោះ
ដានីយ៉ែល ។ « តើបងនឹងលេងជាមួយខ្ញុំទេ ? » ប៉ារ៉ូត បានសួរ ។

« ស៊ុរោស បងមិនអាចលេងជាមួយឯងបានទេ ។ ដានីយ៉ែលបាននិយាយថា « បងត្រូវ
រៀន » ។ គាត់ចែមទាំងមិនបានដាក់ភ្នែកចេញពីសៀវភៅដែលគាត់កំពុងអាននោះដែរ ។
ប៉ារ៉ូត មានអារម្មណ៍ចាខកចិត្តណាស់ ។ ដានីយ៉ែល តែងតែ រៀនជាទិដ្ឋ ។ តើគាត់មិនអាច
សម្រាកបន្តិចបានទេឬអី ?
អ្វី អញ្ចឹងអញ្ចឹងចុះ ។ ដានីយ៉ែលជាប់រាល់ ប៉ុន្តែប៉ារ៉ូតអាចសួរបងប្រុសម្នាក់ទៀតឈ្មោះ
ស៊ីម៉ូន បាន ។ « ខ្ញុំអរគុណ តើបងអាចលេងជាមួយខ្ញុំបានទេ ? » ប៉ារ៉ូត បានសួរ ។
« អត់ទេ លេងមិនបានទេថ្ងៃនេះ បងចេញទៅក្រៅជាមួយមិត្តភក្តិបង » ។ ស៊ីម៉ូន បានពាក់អាវ
ត្រាំរបស់គាត់ ហើយដើរចេញពីទ្វារខាងមុខ ។
ប៉ារ៉ូត ខឹងខ្លាំងណាស់ ! បេះដូងគាត់លោតញាប់ ។ បងរបស់គាត់ តែងតែ គ្មានពេលសម្រាប់
គាត់ទេ ។ គាត់បានរត់ទៅបន្ទប់គេរបស់គាត់ ហើយបិទទ្វារយ៉ាងខ្លាំង ។
រាមិនយូរក្តីធម៌សោះ ! ប៉ារ៉ូត បានគិត ។
គាត់លោតផ្តាប់មុខទៅលើត្រែរបស់គាត់ ។ ទ្រូងគាត់មានអារម្មណ៍តឹងតែង ។ គាត់អរគុណ
ណាស់ ! ប៉ុន្តែគាត់គិតមិនឃើញអ្វីដែលត្រូវធ្វើទេ ព្រោះគាត់មានអារម្មណ៍ម៉ែម៉ាក ។
បន្ទាប់មកគាត់បានចាំអ្វីដែលគាត់បានរៀននៅសាលា ។ គ្រូបង្រៀនរបស់គាត់បានបង្រៀន
ពួកគេថា ការដកដង្ហើមដំបែង អាចជួយពួកគេឲ្យមានអារម្មណ៍ស្ងប់ស្ងាត់ ។
អ្នកគ្រូបានមានប្រសាសន៍ថា « វាមានការលំបាកក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហានៅពេលដែលប្អូនមាន
អារម្មណ៍ខឹង » ។ ប្រហែលជាប្រសិនបើគាត់មានអារម្មណ៍ស្ងប់ដូចនេះ ប៉ារ៉ូត អាចគិតអ្វីអ្វីមួយ
ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាធុញចប់របស់គាត់បាន ។
ដូច្នេះ ប៉ារ៉ូត បានដកដង្ហើមដំបែង និងដំបែង ។ បន្ទាប់មកគាត់បានធ្វើដូច្នោះម្តងទៀត ។ បន្ទាប់ពី
បានធ្វើដូច្នេះពីរបីដង គាត់មិនមានអារម្មណ៍តឹងតែងទៀតទេ ។ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែមិនដឹងថាត្រូវ
ធ្វើអ្វីដែល ។
គាត់អង្គុយមើលរូបភាពរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៅលើជញ្ជាំងរបស់គាត់ ។ តើទ្រូងចង់ឲ្យ
ប៉ារ៉ូត ធ្វើអ្វីខ្លះ ?
ប៉ារ៉ូតបានលុតដង្ហើមចុះ ។ គាត់បានពោលថា « ព្រះបិតាស្នើសុំសូមជួយដានីយ៉ែល ក្នុង
ការសិក្សារបស់គាត់ » ។ « សូមជួយស៊ីម៉ូន ឲ្យសប្បាយរីករាយជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ហើយ
សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យមានអារម្មណ៍ធុញចប់ឡើយ » ។

ពេលគាត់បញ្ចប់ការអធិស្ឋានរបស់
គាត់ ប៉ារ៉ូតមានគំនិតមួយ ។ គាត់
បានប្រញាប់រត់ទៅកាន់បន្ទប់របស់
ដានីយ៉ែល ។
« ដានីយ៉ែល ពេលបងធ្វើកិច្ចការ
ចប់ហើយ តើយើងអាចលេងជាមួយគ្នា
បានទេ ? »
ដានីយ៉ែល បានត្រឡប់ចេញពី
សៀវភៅរបស់គាត់មើលទៅនាឡិកានៅ
លើជញ្ជាំង ។ « ប្រហែល ៣០ នាទី
ទៀត បងអាចសម្រាកបានហើយ ។ បន្ទាប់មកយើងអាចចេញទៅលេងខាងក្រៅបាន ។ តើបងចង់
ចេញទៅខាងក្រៅទេ ? »
« បានចង់ ! » ប៉ារ៉ូត បានញញឹម ហើយត្រឡប់ទៅបន្ទប់របស់គាត់វិញ ។ គាត់បានរក
ឃើញសៀវភៅឯកសារសត្វមួយក្បាលនិយាយអំពីសត្វខ្លាដែលគាត់ចូលចិត្តមើល ។ បន្ទាប់ពីអាន
មួយសន្ទុះ គាត់បានលេងជាមួយដុំឫករបស់គាត់ ។ មិនយូរប៉ុន្មានពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ ហើយ
គាត់និង ដានីយ៉ែល បានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅព្រៃដែលនៅជិតផ្ទះរបស់ពួកគេ ។
« ឯងចង់លេងជាមួយអ្នកបង្ហាត់នៅក្នុងអាកាស ឬជាមួយស្រាវជ្រាវក្នុងព្រៃ ? » ដានីយ៉ែល
បានសួរ ។
ប៉ារ៉ូត បាននិយាយថា « ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ ខ្ញុំត្រូវតែចង់ចំណាយពេលជាមួយគ្នាដោយរីករាយ
ប៉ុណ្ណោះ ។ វាប្រសើរជាងអង្គុយធុញចប់ » ។
ដានីយ៉ែល បានញញឹម « មែនហើយលេងជាមួយឯងសប្បាយជាងការសិក្សារបស់បងប្រុស
ខ្លាំងណាស់ » ។
ប៉ារ៉ូត មានអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយ នៅពេលដែលគាត់ និង ដានីយ៉ែល រាល់ស្មៅ ។ ការ
រំលោភចិត្តបានជួយគាត់ឲ្យចេះគិតកាន់តែច្បាស់ ដើម្បីគាត់អាចដោះស្រាយបញ្ហារបស់គាត់បាន ។
ហើយព្រះបិតាស្នើសុំសូមជួយគាត់ឲ្យកាន់តែប្រក្សាយដូចព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ ក្រោយមកបានប្រក្សាយ
ជាថ្ងៃមួយដ៏ល្អប្រសើរ ។ ●

